

**Posudek vedoucího
bakalářské práce:**

*Prožívání křesťanské víry adolescentů
v současné společnosti*

Autor:

Jana Zasadilová

Bakalářská práce studentky **Jany Zasadilové** nazvaná „**Prožívání křesťanské víry adolescentů v současné společnosti**“, předložená v rámci studia oboru Náboženská výchova a etika na Katedře pedagogiky, podle mého soudu splňuje požadavky kladené na daný stupeň kvalifikační práce.

Svým rozsahem práce odpovídá předepsanému rozmezí – čítá 16 stran textu v teoretické části a dalších 17 stran v části výzkumné. Celý text je rozdělen do 5 větších kapitol, orámovaných úvodem a závěrem. Ke členění mám drobnou výhradu, a sice tu, že závěr není vhodné číslovat.

Překlepy a chyby, zvláště ve psaní čárek ve větách, se v práci vyskytují, ale v únosné míře. Celková úprava není úplně vzorová – na konci řádek nezřídka nacházíme spojky a předložky o jedné hlásce a na některých místech text není zarovnán do bloku. Forma bibliografických citací neodpovídá doporučení Metodické pomůcky ke zpracování závěrečných prací pro studenty TF JU a navíc ani není jednotná. V seznamu použité literatury by neměla být uvedena pouze zkratka „KKC“, nýbrž úplná bibliografická citace daného zdroje. Šíře pramenů, ze kterých autorka čerpala, je dostatečná.

Téma práce považuji za velmi zajímavé a z práce je patrný autorčin osobní zájem o ně, který text činí čtivým.

Úvod obsahuje všechny náležitosti, jen cíl v něm není dobře formulován – autorka ho vyjadřuje otázkou: „Nakolik se dá živá víra v Boha předat prostřednictvím výchovy v rodině?“, ale ve skutečnosti je jejím cílem na tuto otázku nalézt odpověď. Dovoluji si podotknout, že jména autorů nejdůležitějších literárních pramenů by měla být uvedena v téže podobě – není vhodné psát: „Řičan a Rudolf Otto“ a o několik řádek níže „J. Hendla“ (s. 6).

K teoretické části téměř nemám výhrady, jen místy se mi text zdá být málo souvislý a uvítala bych, kdyby teoretická část byla více propojena s částí výzkumnou a byla též zhodnocena v závěru. Poznámka č. 8 (a stejně tak poznámka č. 45) se mi v odborné práci jeví nepatřičná.

K výzkumu v praktické části studentka užila metodu kvalitativní interpretativní fenomenologické analýzy dat, sesbíraných pomocí dotazníku. Otázky pokládám za vhodně položené a zajímavé odpovědi, které se jí od sedmi dotazovaných osob podařilo získat, jsou podle mého názoru dobře zpracované. V původním znění je možné se s nimi seznámit v příloze.

V závěru autorka málo vychází z informací obsažených v předchozím textu a namísto toho uvádí informace nové. V poslední větě pak nabízí zbožné povzbuzení: „Pokud rodiče udělali vše, co mohli, a dospívající přesto podlehl svodům světa či vlastní pýchy a bohorovnosti, nesmí rezignovat, ale neustále prosit Boha, aby si jej k sobě přivedl.“ Dospívající však jistě

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

není bohorovný, takže se domnívám, že autorka chtěla spíše říci, pokud „dospívající podlehl touze po bohorovnosti...“.

S přihlédnutím k výše uvedeným přednostem a rovněž k nedostatkům **doporučuji** předloženou bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji ohodnotit ji známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích, dne 27. 4. 2013

Kateřina Brichcínová